

امریکای لاتین

انقلاب زیر گوش امریکا

رفاه ملی و سوسیالیسم خودگردان
بیش از بمب اتم امریکا را می ترساند

هوگو چاوز، رئیس جمهور ونزوئلا، زمان را برای پایان ملاحظات سیاسی مناسب تشخیص داده و اعلام داشت که آن چه دولت او در پی آنست، "سوسیالیسم خودگردان" در ونزوئلاست. این سوسیالیسم خودگردان، به معنای سوسیالیسم منزوی و بی نیاز از متحدان انقلابی نیست و بهمین دلیل نیز ونزوئلا گسترده ترین مناسبات اقتصادی-سیاسی را با کوبا برقرار کرده است. چاوز که در آستانه اول ماه مه به هاوانا، پایتخت کوبا رفته بود گفت: سوسیالیسم امریکای لاتین در برابر بازار مشترک امریکای لاتین، که سرنخ آن در دست امریکاست خواهد ایستاد!

ونزوئلا در حال حاضر نیمی از نفت مورد نیاز کوبا را با قیمت ترجیحی بسیار نازلی تأمین کرده و آن ضربه سهمگینی را که با فروپاشی اتحاد شوروی و قطع کمک های اقتصادی-نفتی آن به کوبا به این کشور وارد آمد جبران می کند. سطح بازرگانی ونزوئلا، این ثروتمندترین کشور نفت خیز امریکای لاتین با قلب انقلاب در امریکای لاتین "کوبا" بزودی به یک میلیارد دلار خواهد رسید. چاوز برای مراسم گشایش دفتر شرکت ملی نفت ونزوئلا در کوبا، به این کشور سفر کرده بود.

کوبا روزانه ۵۳۰۰۰ بشکه نفت از ونزوئلا با نصف قیمت رایج دریافت می کند و کوبا نیز در برابر این نفت دریافتی، بزرگترین قرارداد خدمات آموزشی و پزشکی را با ونزوئلا منعقد کرده است. بموجب این قرار داد چندین هزار پزشک کوبائی در ونزوئلا کار می کنند. کوشش امریکا برای سرنگونی دولت چاوز در ونزوئلا، علاوه بر تلاش برای بازگرداندن شرکت نفتی امریکائی به ونزوئلا و غارت دوباره این کشور، بیم از همین نوع پیوندهای اقتصادی-سیاسی در امریکای لاتین و زیر گوش ایالات متحده است. پیوندی که با پیوستن اروگوئه و برزیل به آن می رود تا به یک بلوک قدرت انقلابی در امریکای لاتین تبدیل شود. قدرتی که نشانه های جدی پیوستن مکزیک بدان نیز، در این روزها دیده می شود. اپوزیسیون قدرتمند و انقلابی نیکاراگوئه و السالوادور نیز برای پیروزی در انتخابات و رهبری این دو کشور در انتظار فرصت و تصمیم قطعی مردم اند: "سوسیالیسم امریکای لاتین" و یا "غارت امریکائی امریکای لاتین".

هیچیک از این کشورها بمب اتم ندارند و وحدت ملی و بقای دولت های آنها نیز درگرو تولید بمب اتم نیست. پایان غارتگری، خدمات عمومی، بهداشت عمومی، تحصیل رایگان، صرف درآمد ملی برای رفاه مردم، پرهیز از جنگ و ترور و دوری از سیاست های فاشیستی تقسیم مردم به خودی (اقلیت حاکم) و غیر خودی (اکثریت مردم ناراضی از حکومت) زیربنای انقلاب در امریکای لاتین است. هیچ نیازی به ناسزا گوئی به امریکا و نمایش های مسخره پرچم سوزی و سینه زنی برای مقابله با سیاست های امریکا، زیر گوش امریکا نیست. اتفاقا سیاست صلح و همزیستی، در عین داشتن مناسبات عادی دیپلماتیک با امریکا آن سلاح مرگباری است که امریکا بیش از بمب اتم از آن بیم دارد. امریکای لاتین بدون بمب اتم، بزرگترین انفجار در قاره ایست که امریکا خود را مالک آن می داند!